

[Erling Christensen]

omprioritering, vil jeg sige – som jeg også sagde i min ordførertale – at når uheldstallet har været faldende og konstant faldende igennem i hvert fald de sidste 10 år, må vi, der kører i bil og har bilforsikring, undre os over, at bilforsikringen stadig stiger og stiger.

Skal vor målsætning, som jeg håber og regner med, lykkes, i hvert fald efterhånden, betyder det færre uheld. Så vil jeg gerne være med til som forbruger, og det tror jeg også befolkningen gerne vil, at bevare forsikringspræmierne på et uændret niveau. Den fortjeneste, der kommer ind, kunne så være med til at finansiere disse ting – også overvågning.

Jeg kan ikke se – det var det, jeg efterlyste i min ordførertale – en model for, hvordan man skulle fordele omkostningerne og indtægterne, for som nævnt er der stor forrentning i de investeringer, der gøres på det område her, som kommissionens forslag helt klart viser.

Når ministeren snakker om bødesatser, har jeg i den korte tid, jeg har været herinde i Folketinget, oplevet, at Justitsministeriet ikke er ukendt med indtægter i den forbindelse. Som jeg tidligere har nævnt, kunne man bruge disse indtægter, hvis der kom flere indtægter ved bøder, målrettet til denne forøgede overvågning, som helt klart viser sin værdi ved, at den forhindrer overtrædelser i trafikken.

For det tredje er der uddannelsen, og den er vigtig. Jeg tror, det er utrolig vigtigt for de unge, der skal i gang, at de på disse lukkede tekniske anlæg får lejlighed til at foretage en risikovurdering, inden de kommer ud i trafikken. Derfor støtter jeg ministeren i, at vi nu skal se at blive færdige med disse anlæg.

For det fjerde vil jeg sige, hvad jeg ikke nævnte i min ordførertale, at det er rigtigt, at kommunerne også i deres lokalplanlægning må kigge på, hvordan man regulerer trafikken. Det er man i høj grad i mange kommuner langt på vej med, f.eks. med at få lastbiler uden om tæt beboede områder.

Det har også glædet mig i denne debat, at vi er enige så langt, som vi er, om mange af disse ting. Men vi skal passe på ikke at bruge tiden til, som det måske er min oplevelse i Folketinget, at snakke os fra hinanden, men til at løse de ting, vi er enige om. Det er betydeligt vigtigere end at bruge tiden til at snakke os væk fra det, vi er enige om. Det tror jeg har været fordelene ved kommissionen, at man har haft lejlighed til

sammen med eksperterne i samme lokale at bruge tiden til at snakke sig enige om tingene. Det tror jeg er årsagen til, at vi er nået så langt, som vi er nået nu.

Margrete Auken (SF):

Så vil jeg da prøve at tage hr. Erling Christensens opfordring op og sige, at meget af mit svar nu til først og fremmest ministeren og delvis til fru Kirsten Lee skal opfattes som et forsøg på og et håb om, om vi dog ikke kan få noget af denne samtale i gang.

Fru Kirsten Lee sagde: jamen I vil jo ikke være med til at finde pengene. Det er jo ikke rigtigt. Faktisk har vi i kommissionen og også her foreslået, at vi hentede dem først og fremmest dér, hvor de blev sparet.

3,1 mia. kr. spares, 1,6 mia. kr. koster dette, så vidt jeg husker. Hvorfor er det så forbudt, som regeringen åbenbart synes, at prøve at hente nogle af pengene dér? Jeg synes, de indvendinger, man har mod, at forsikringsselskaberne bærer med i denne sag, er hår i suppen. Jeg er ked af, at ministeren ligesom lukkede igen i stedet for at prøve at sige: Lad os prøve at se på f.eks. den finske model. Hvad er det, man gør i de andre lande? Hvordan får man dette til at hænge sammen? Kunne vi anspore forsikringsselskaberne til også at arbejde med? Forsikringsselskabernes alliance med værkstederne er jo ikke fremmede for færdselssikkerheden, et værksted har ikke noget imod buler, og det ved vi jo godt. Vi, der har været lidt i nærheden af forsikringsselskaberne, ved, at de er ikke ligefrem dynamoer i det færdselssikkerhedspolitiske arbejde.

Så hvorfor kan vi ikke prøve at få lidt af det frem? Jeg synes nok, det kunne være spændende at få nogle forslag, og jeg vil da sige til ministeren, at i det omfang, regeringen ikke følger kommissionen op med forslag til efteråret, tror jeg, at i hvert fald SF og Socialdemokratiet vil gøre det og sandsynligvis også vil prøve at arbejde videre med at hente pengene ind f.eks. dér.

Så vil jeg spørge til prioriteringerne: Er det sådan, at man f.eks. i Vejdirektoratet prøver, skal vi nu sige inden for de sidste fem år – jeg ved, at der bliver prioriteret i Vejdirektoratet – at prioritere penge over til dette arbejde? Jeg skal nok spørge om det, når vi kommer tilbage igen, men det ville være spændende at se, om